

Bilag

Talepapir til brug for besvarelse af spm. nr. S 1289 fra Arne Toft (S) i Folketingets spørgetid onsdag d. 13. marts 2002.

Spørgsmål:

»Hvad er grunden til, at ministeren ikke vil ændre de nuværende regler for beregning af varmetillæg, således at de kunne få virkning fra 1. januar 2002, eller senest fra den 1. august 2002, hvor den nye fyringssæson begynder?«

Svar:

Det indgår i finanslovsaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at varmetillægsreglerne skal forbedres med virkning fra 1. januar 2003.

Årsagen til, at forbedringerne ikke træder i kraft tidligere, er økonomisk. Der er således først afsat midler fra 2003.

I finanslovsaftalen er der en række andre forbedringer, der er blevet prioriteret højere for i år. Det drejer sig for eksempel om indførelse af frit valg til hjemmehjælp og plejebolig, og om genindførelse af efterlevelsespensionen. Derudover er der afsat ½ mia. kr. til et generelt løft på ældreområdet.

Det er baggrunden for, at forbedringerne af varmetillægsreglerne først træder i kraft i 2003.

Spm. nr. S 1544

Til økonomi- og erhvervsministeren (2/4 02) af: **Arne Toft (S):**

»Hvorledes vil ministeren sikre, at det i alle tilfælde bliver barmarksværkernes slutbrugere, der får den tiltrængte besparelse, og ikke kun i de tilfælde, hvor forbrugeren selv ejer værket?«

Begrundelse

Af energiaftalen, der blev indgået mellem en lang række partier den 20. februar 2002, fremgår bl.a.: »Der gennemføres nu en lovændring, der sikrer billigere varmepriser for decentrale kraftvarmeværkers kunder ved at nedsætte afgiften af kraftvarme m.v. for disse værker (115 mio. kr. i 2002). Endvidere afsættes en bevilling på 85 mio. kr. til gældsreduktion af barmarksværker

og andre små decentrale kraftvarmeværker, der efter afgiftsændringen stadig er nødlidende. Parterne er frit stillede i forhold til finansieringen heraf.« Som det fremgår er målet, at de centrale kraftvarmeværkers kunder får billigere varmepriser, hvilket også vil blive tilfældet for de fleste kunder, når lovændringen bliver vedtaget. Dette skyldes, at langt de fleste værker er forbrugerejede, men sådan er det ikke for alle barmarksværker. F.eks. ejer Gørløse Fjernvarme A.m.b.a. nettet, mens NESAs ejer værket. Ifølge loven må NESAs ikke tjene penge på varmesalget, men forbrugernes bekymring ligger i, at de ikke har indsigt i værkets økonomi. Derfor har de ikke mulighed for at kontrollere, om de som forbrugere får den tiltænkte lettelse i forbindelse med gennemførelsen af den omtalte energiaftale.

Svar (9/4 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Langt størstedelen af barmarksværkerne ejes af forbrugerne alene. Enkelte barmarksværker har dog delt ejerskab mellem typisk forbrugere organiseret i et andelsselskab og en trediepart, såsom en virksomhed. I disse tilfælde fastsættes varmeprisen i en aftale mellem andelsselskab og trediepart.

I tilfældet Gørløse Fjernvarmeværk står NESAs som ejer af produktionsanlægget, og forbrugerne står som ejere af fjernvarmenettet. De to parter har indgået en aftale, hvor varmeprisen er fastsat efter en formel, som reguleres med gasprisen. Som aftalen ser ud i dag, vil lavere afgifter i forbindelse med elproduktion derfor ikke umiddelbart komme varmekonsumterne til gode. Af aftalen fremgår desuden, at i fald parterne pålægges lovmæssige, reglementsmæssige, tarifmæssige eller administrative ændringer, der påvirker aftalegrundlaget væsentligt, kan begge parter kræve aftalen genforhandlet. NESAs har over for Energistyrelsen telefonisk oplyst, at man er indstillet på at foretage en justering af varmesalgskontrakten, så afgiftslettelsen, som følge af forslaget om afgiftsændringen, vil komme varmekonsumterne til gode.

Ifølge aftalen driver og vedligeholder NESAs både kraftvarmeværk og fjernvarmenet. Slut-